

Επιστολή αγ. Μάρκου του Ευγενικού προς τον Καθηγούμενο της Μονής Βατοπαιδίου (Άγιος Μάρκος ο Ευγενικός Μητροπολίτης Εφέσου)

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Προς τον καθηγούμενο της Μονής Βατοπαιδίου του Αγίου Όρους.

Οσιότατε ιερομόναχε και καθηγούμενε της Σεβασμίας και Ιεράς Μονής του Βατοπαιδίου, Αγίου Όρους, εύχομαι στον Θεό να διατηρεί την μεγάλη αγιοσύνη σου με υγεία σωματική, για να καταρτίζεις, στηρίζεις και ωφελείς τις ψυχές που καθοδηγείς και για δική μου ευφροσύνη και χαρά. Με το έλεος του Θεού και με τις άγιες ευχές σου, ζούμε και εμείς μέχρι στιγμής.

Ξεκινώντας να έλθω σε σας, νόμιζα ότι ανέβαινα στον ουρανό, αφού προσδοκούσα να συναντήσω ανθρώπους που αν και έχουν σώμα επιθυμούν να κατορθώσουν την αγγελική ζωή· ανθρώπους που φανερώνουν μέσα στον κόσμο την υπερκόσμια φιλοσοφία· ανθρώπους που συνεχώς στο στόμα τους έχουν τις υμνολογίες, τις ψαλμωδίες και τις ευχαριστίες προς τον Θεό και κρατώντας στα χέρια τους τα κοφτερά μαχαίρια της θεωρίας και της πράξεως, πολεμούν τα πάθη.

Ο Εωσφόρος όμως, που γκρεμίστηκε απ' τον ουρανό και που πάντοτε μας μισεί, εμπόδισε την πορεία μας. Και δεν συνέβη κάτι αξιοθαύμαστο, που εμπόδισε εμένα τον ελεεινό και ανάξιο, αφού το ίδιο έκανε στον μακάριο Παύλο, τον ήλιο της οικουμένης, που όπως λέει πολλές φορές θέλησα να έρθω σε σας, και μία και δύο φορές και με εμπόδισε ο σατανάς. Εάν λοιπόν εκείνον τον εμπόδισε, δεν θα στερούσε και από μένα, εκείνο που επέτρεψε ο Θεός;

Έχουμε την ελπίδα και πιστεύουμε στις δικές σας προσευχές ότι ίσως δούμε τα αγαπημένα και τίμια πρόσωπά σας, και αν είναι θέλημα του Θεού, να μείνουμε μαζί σας τον υπόλοιπο χρόνο της ζωής μας. Αν όμως συμβεί κάτι διαφορετικό από αυτό που επιθυμούμε, οφείλουμε να ευχαριστούμε και γι' αυτό τον Θεό γιατί στον αγώνα μας κατά της αμαρτίας δεν αντιμετωπίσαμε το ενδεχόμενο να χύσουμε το αίμα μας.

Μεγάλη δε παρηγοριά βρήκαμε από τους αδελφούς σας που βρίσκονται εδώ, του τιμιότατου εκκλησιάρχη, του μεγάλου οικονόμου και των υπολοίπων, τους οποίους είδαμε ως έμψυχες εικόνες της δικής σας αγάπης και ευλάβειας. Πολλές φορές μας φιλοξένησαν, μας ανέπαυσαν και μας παρηγόρησαν. Είθε ο Θεός να τους δώσει την ανταμοιβή που τους αξίζει για τους κόπους και την αγάπη τους.

Σας παρακαλώ στο όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, να είστε όλοι σύμφωνοι μεταξύ σας και να μην υπάρχουν ανάμεσα σας διαιρέσεις, ώστε να φυλάσσετε με ακρίβεια την αληθινή και πατροπαράδοτη πίστη μας, που παραλάβαμε, χωρίς προσθήκες ή αφαιρέσεις. Στην πίστη που έχουμε μέχρι αυτή τη στιγμή δεν λείπει τίποτε, ούτε έχουμε ανάγκη από κάποια σύνοδο ή απόφαση δογματική για να μάθουμε κάτι το καινούριο εμείς, που είμαστε παιδιά και μαθητές πατέρων που διακρίθηκαν στις οικουμενικές συνόδους.

Αυτό είναι το καύχημά μας, η πίστη μας, η καλή κληρονομιά των πατέρων μας. Με αυτήν ελπίζουμε να παρουσιαστούμε στον Θεό και να λάβουμε συγχώρηση των αμαρτιών μας. Χωρίς αυτή δεν γνωρίζω ποια δίκαιη κρίση θα μας λυτρώσει από την αιώνια κόλαση. Όποιος προσπαθεί να μας απομακρύνει απ' αυτήν και να μας διδάξει άλλη, είτε είναι άγγελος από τον ουρανό, ας είναι ανάθεμα, και ας σβηστεί από τη θεία και ανθρώπινη μνήμη.

Κανείς δεν εξουσιάζει την πίστη μας, ούτε βασιλιάς, ούτε αρχιερέας, ούτε ψευδοσύνοδος, ούτε κανένας άλλος, παρά μόνο ο Θεός, που μας την παρέδωσε ο ίδιος και οι μαθητές του. Σας παρακαλώ, λέει ο θείος Απόστολος, να προσέχετε όσους δημιουργούν διχόνοιες και σύγχυση και διδάσκουν πράγματα αντίθετα με όσα έχετε μάθει. Τέτοιους ανθρώπους να τους αποφεύγετε, γιατί δεν υπηρετούν τον Κύριό μας Ιησού Χριστό, αλλά τα συμφέροντά τους, εξυπηρετώντας τους αφελείς με ηθικολογίες και ψευτοευλάβειες. Το σταθερό θεμέλιο της πίστεως όμως έχει αυτή τη βάση.

Να αποφεύγετε, λοιπόν, αδελφοί, αυτούς που εισηγούνται και πιστεύουν τις καινούριες διδασκαλίες των λατινοφρόνων, και ενωμένοι μεταξύ σας με την αγάπη σε ένα σώμα και ένα πνεύμα, με μια ψυχή και ένα φρόνημα, να είστε συνδεδεμένοι

με την μοναδική κεφαλή μας, τον Χριστό. Ούτε πάλι είναι δίκαιο, με μάταιες υποψίες για τους αδελφούς, να διαπληκτίζεστε συνεχώς και να δείχνετε τον χωρίς τη σωστή γνώση ζήλο, για να μη φανούμε ότι εκδηλώνουμε την ταραχή και την εριστικότητα μας με πρόφαση την πίστη. Γιατί κανένα δεν θα ωφελήσει η ορθή πίστη χωρίς την αγάπη προς τους αδελφούς, αλλά και αυτήν και εκείνην να έχετε και συνεχώς να έχετε, σεβαστοί πατέρες και αδελφοί, και με αυτές να παρουσιαστείτε στον Θεό, φωτεινοί σαν τον ήλιο στην Βασιλεία του Πατέρα σας, αν και εγώ για το χρέος της αγάπης σας υπενθύμισα αυτά τα λίγα.

Προσεύχομαι και για τον εαυτό μου να περάσω το υπόλοιπο της ζωής μου σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, για να μπορέσω, αφού φυλάξω σταθερή την καλή ομολογία μέχρι τέλους, να βρεθώ στον ίδιο τόπο μαζί με εκείνους που ευαρέστησαν τον Θεό.

Σ' όλους τους αγίους πατέρες και αδελφούς μου βάζω μετάνοια· ιδιαιτέρως δε πριν από όλους, στον οσιότατο προηγούμενο και πνευματικό πατέρα Γεννάδιο, τον οποίον εξαιρετικά παρακαλώ να προσεύχεται για μένα τον αδύνατο στις άγιες δεήσεις του προς τον Θεό. Οι άγιες προσευχές σας να είναι μαζί μου.

Ο Εφέσου Μάρκος.

Την επιστολή, που παραθέσαμε πιο πάνω σε μετάφραση -του κ. Αλεξάνδρου Χριστοδούλου, θεολόγου- έγραψε από την Κωνσταντινούπολη, ο Άγιος Μάρκος και απευθύνεται στον Καθηγούμενο της Μονής Βατοπαιδίου, φανερώνονται οι πνευματικές σχέσεις του με το Άγιον Όρος. Η επιστολή βρίσκεται στην σειρά *Patrologia Orientalis*, τόμ. 17, σσ. 339-341. Δεν ξέρουμε πότε την έγραψε, ίσως προς το τέλος της ζωής του το 1444. Σ' αυτήν εκφράζει την απόφασή του να μονάσει στην Μονή, πράγμα που δεν έγινε, αφού τον εμπόδισε, όπως ο ίδιος αναφέρει, «ο πεσών εξ ουρανού Εωσφόρος». Τους Βατοπαιδινούς πατέρες γνώρισε σε κάποιο μετόχι της Μονής στην Κωνσταντινούπολη, από τους οποίους φιλοξενήθηκε, βρήκε ανάπαυση και παρηγοριά όπως αναφέρει στην επιστολή του. Στο τέλος αναφέρεται στον Προηγούμενο της Μονής του οποίου επικαλείται τις προσευχές.